

ਕੁਝ ਕੁ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਖ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰੇ—

ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ 'ਚੋਂ—

ਨੰਬਰ ੧

- ੧ ਦਿਬਸਤਾਨਿ-ਮਜ਼ਾਰਿਬ—ਮੋਹਸਨ ਫਾਨੀ
- ੨ ਤੁਜ਼ਕਿ-ਜਹਾਂਗੀਰੀ—ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ
- ੩ ਸੀਯਰ-ਉਲ-ਮੁਤਾਖ਼ਰੀਨ—ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਖ਼ਾਨ
- ੪ ਜ਼ਾਮਿ-ਉ-ਤਵਾਰੀਖ਼—ਕਾਜ਼ੀ ਫਕੀਰ ਮੁਹੰਮਦ
- ੫ ਅਰਲੀ ਰੀਕਾਰਡਜ਼ ਐਂਡ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ—ਜੇ. ਟੀ. ਵੁੱਲਰ
- ੬ ਖੁਲਾਸਾ-ਤੁ-ਤਵਾਰੀਖ਼—ਸੁਜਾਨ ਰਾਇ ਭੰਡਾਰੀ

ਕੁਝ ਕੁ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿਖ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੱਤ੍ਰੇ

1070

ਕੁਝ ਕੁ ਪੁਰਾਤਨ ਸਿੱਖ-ਇਤਿਹਾਸਕ ਪੜ੍ਹੇ-- ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ, ਹਿੰਦੂਆਂ ਤੇ ਈਸਾਈਆਂ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ 'ਚੋਂ--

ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ,
ਸਿਖ ਹਿਸਟਰੀ ਰੀਸਰਚ ਸਕਾਲਰ,
ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ.

22

੧	ਵਥਿਸਤਾਨਿ ਮਜ਼ਹਿਬ, ਕ੍ਰਿਤ ਮੋਹਸਿਨ ਫ਼ਾਨੀ—ਨਾਨਕ ਪੰਥੀ	੧
੨	ਤੁਜ਼ਕਿ-ਜਹਾਂਗੀਰੀ—ਊਊ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬਹੀਦੀ	੨੫
੩	ਸੀਖਰ-ਉਲ-ਮੁਤਾਖਰੀਨ, ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਲਾਮ ਹੁਸੈਨ ਖ਼ਾਨ—ਜ਼ਿਕਰ ਸਿਖ ਗੁਰੂਆਂ, ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਬਹਾਦੁਰ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ	੩੭
੪	ਜਾਮਿ-ਉ-ਤਵਾਰੀਖ, ਕ੍ਰਿਤ ਕਾਜ਼ੀ ਫ਼ਕੀਰ ਮੁਹੰਮਦ—ਹਾਲ ਕਤਲ ਬੰਦਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ	੪੭
੫	ਅਰਲੀ ਰੀਕਾਰਡਜ਼ ਐਂਡ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ, ਕ੍ਰਿਤ ਜੇ. ਟੀ. ਵੀਲਰ—ਜ਼ਿਕਰ ਦਿੱਲੀ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕਤਲ ਦਾ	੫੧
੬	ਖ਼ੁਲਾਸਾ-ਤੁ-ਤਵਾਰੀਖ, ਲਿਖਿਤ ਸੁਜਾਨ ਰਾਇ ਤੰਡਾਰੀ—ਬਿਆਨ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਕ ਤੇ ਸੋਸ਼ਲ ਜੀਵਨ ਦਾ	੫੫

Reprinted from the *Phulwari*, Lahore,
for March to October, 1931.

ਪੰਜਾਬੀ ਪਿਆਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

੧੯੩੭

ਨਾਨਕ ਪੰਥੀ!

(ਦਬਿਸਤਾਨਿ-ਮਜ਼ਹਿਬ ਵਿੱਚੋਂ ਉਲਥਾ)

“ਦਬਿਸਤਾਨਿ-ਮਜ਼ਹਿਬ” ਦਾ ਲੇਖਕ ਮੋਹਸਨ ਫ਼ਾਨੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰ ਰਾਇ ਜੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਸੱਚੀ ਸੱਚੀ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਡਾਢਾ ਸ਼ੌਕ ਸੀ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਮਜ਼ਹਬ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਅੱਖੀਆਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਮਤ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ ਵੇਖਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਲੇਖਕ ਦਿਲ ਦਾ ਬੜਾ ਸਾਫ਼ ਤੇ ਮਜ਼ਹਬੀ ਤਅੱਸਬ ਤੋਂ ਬਰੀ ਸੀ ਤੇ ਇਸ ਨੇ ਧਰਮਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਜੋ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਕੁਝ ਟੀਕਾ-ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨ ਤੇ ਆਪਣੇ ਭਾਵਾਂ ਦੀ ਮਿਲਾਵਟ ਕਰਨ ਦੀ ਜਾਣ ਬੁਝ ਕੇ ਕੁਝ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀਂ ਵੇਖੀ ਤੇ ਕੰਨੀਂ ਸੁਣੀ ਗੱਲ ਇੰਨ-ਬਿੰਨ ਹੀ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਇਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਫ਼ਾਰਸੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਦਬਿਸਤਾਨਿ-ਮਜ਼ਹਿਬ’ ਵਿਚ ਪਾਰਸੀ, ਯਹੂਦੀ, ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ, ਮੁਸਲਮਾਨ, ਈਸਾਈ, ਗੋਸ਼ਨੀ, ਇਲਾਹੀਏ ਤੇ ਸੂਫੀ ਆਦਿ ਆਦਿ ਮਤਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਹਾਲ ਲਿਖੇ ਹਨ ਜਿਸ ਲਈ ਇਸਨੇ ਦੋਸਾਂ ਪਰਦੇਸਾਂ

ਦਾ ਰਟਣ ਕੀਤਾ ਤੇ ਹਰ ਧਰਮ ਦੇ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਸਥਾਨਾਂ ਉਤੇ ਜਾਕੇ ਤੇ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕੇ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਘਰ ਬਹਿਕੇ ਦੂਰ-ਦੁਰੇਡਿਆਂ ਮੁਲਖਾਂ ਦੇ ਧਰਮਾਂ ਤੇ ਮਤਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਖ ਮਾਰੇ ਜਿਸਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਕਲ ਦੇ ਕਈ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਣ ਪਈ ਹੋਈ ਹੈ।

ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਭੀ ਉਕਤ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚ ‘ਨਾਨਕ ਪੰਥੀ’ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠਾਂ ਪੰਦਰਾਂ ਵੀਹ ਪੰਨੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਤਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਹਾਲ ਹਨ ਜੋ ਇਸਨੇ ਹਿਜਰੀ ਸੰਨ ੧੦੫੫ ਮੁਤਾਬਕ ਈਸਵੀ ਸੰ ੧੬੪੫ ਦੇ ਲਾਗੇ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿੱਖਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਅਨਜ-ਧਰਮੀ ਦੀ ਸਭਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਲਿਖਤ ਹੈ ਜੋ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਕਈ ਇਕ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਭੁਲੇਖਾ ਲੱਗਾ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਣ ਇਸਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਹੋਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਘੱਟ ਤੇ ਕੋਝੀ ਵਾਕਫ਼ੀਅਤ ਹੈ, ਪਰ ਤਾਂ ਭੀ ਇਸ ਨੇ ਜੋ ਕੁਝ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਨੈਕ-ਨੀਅਤੀ ਤੇ

ਹਮਦਰਦੀ ਦੇ ਭਾਵ ਨਾਲ ਅੱਖੀਂ ਡਿੱਠੇ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਕੰਨੀਂ ਸੁਣੇ ਹਾਲ ਲਿਖੇ ਹਨ ਜੋ ਇਤਿਹਾਸਕ ਨੁਕਤੇ ਤੋਂ ਬਹੁ-ਮੁੱਲੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਜੀਵਨ, ਧਾਰਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਉਪ-ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਰੀਤਾਂ, ਅਤੇ ਗੁਰ-ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸੁੱਚੇ ਜੀਵਨਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਲਈ ਸ਼ਰਧਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦੇ ਮਾਦੇ ਦਾ ਇਕ ਸੋਹਣਾ ਨਕਸ਼ਾ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਮੋਹਸਨ ਫ਼ਾਨੀ ਦੀ ਚੰਗੀ ਵਾਕਫ਼ੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਲਿਖਾ-ਪੜ੍ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਆਪ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਏ ਜੀ ਦਾ ਭੀ ਆਪਣਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਹੋਣਾ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਚੇ ਤੇ ਸੁੱਚੇ ਜੀਵਨਾਂ ਦਾ ਇਸ ਪਰ ਖ਼ਾਸ ਅਸਰ ਹੋਇਆ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਜੀਵਨ ਇਸਦੇ ਹਿਰਦੇ ਪੁਰ ਖੁਭਿਆ ਹੋਇਆ ਭਾਸਦਾ ਹੈ। ਇਸਨੇ ਮੁਗ਼ਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਇਹ ਹਾਲ ਲਿਖੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਜਿਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬੜੇ ਤਾਰੀਫ਼ਾਂ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦਵਰਤੋਂ ਹਨ ਉਥੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਏਜੀ ਲਈ ਭੀ, ਜੋ ਮੁਗ਼ਲ ਬਾਦਸ਼ਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖੀਆਂ ਵਿਚ ਕੱਖਾਂ ਵਾਂਗ ਰੜਕਦੇ ਸਨ, ਬੜੀ ਇਜ਼ਤ ਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਭਰੇ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤ ਕੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਦੀ ਨਿਡੋਰਤਾ ਦਾ ਸਬੂਤ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਭਾਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸੰਬੰਧੀ ਤਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਹੋਣਾਂ ਹੀ ਲਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ

ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਰਾਮਾਤੀ ਕਹਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਰਲ-ਮਿਲ ਤੇ ਹੇਠ-ਉਪਰ ਹੋ ਗਈਆਂ ਦਿਸਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਕਿ ਵਿਸਥਾਰ ਸਹਿਤ ਜ਼ਿਕਰ ਉਲਥੇ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਾਸਾਹਿਬ, ਗੁਰੂ ਅਮਰਦਾਸਜੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸਸਾਹਿਬ ਸੰਬੰਧੀ ਭੀ ਕੁਝ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ, ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਮਸੰਦਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਬੜੇ ਸੋਹਣੇ ਤੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਹਨ।

ਮੋਹਸਨ ਫ਼ਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਗ੍ਰਿਫ਼ਤਾਰੀ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਕੇਵਲ ਖੁਸ਼ਰੋ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਦੁਆ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦਾ ਦਿਲੀ ਗੁਸਾ ਦਸਦਾ ਹੈ ਤੇ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਹਾਂਗੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੈਸੇ ਕਢਣੇ (ਜੁਰਮਾਨਾਂ ਵਸੂਲ ਕਰਨਾ) ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇਹੋ ਕੁਝ ਹੀ ਜਹਾਂਗੀਰ ਆਪ ਆਪਣੀ ਤੁਜ਼ਕਿ-ਜਹਾਂਗੀਰੀ ਵਿਚ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮਜ਼ਹਬੀ ਤਅੱਸਬ ਦੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹਵਾੜ ਛੱਡਦਾ ਹੈ—ਇਹ ਹਾਲ ਦੇਰ ਕਦੀ ਪਾਠਕਾਂ ਦੀ ਭੇਟਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦਸਾਹਿਬ ਦੇ ਵੇਲੇ ਦੇ ਹਾਲ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਦੇਖੇ ਦਸਦਾ ਹੈ, ਬਹੁਤ ਭਰੋਸੇ ਯੋਗ ਹਨ, ਤੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਵਲੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਗਵਾਲੀਅਰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਿਸਦਾ ਲਿਖਿਆ ਕਾਰਨ ਸਾਢੇ ਪੰਦਰਾਂ ਆਨੇ ਸੱਚ ਹੈ—

ਇਸ ਕੀਮਤੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਲੇਖ ਨੂੰ ਚਾਨਣੇ ਵਿਚ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਏਥੇ ਅਸੀਂ

TO READ THE ENTIRE BOOK PLEASE CONTACT US:

whatsapp: +92-3160770117

email: worldcentreforpunjabi@gmail.com

World Centre for Punjabi, Lahore, Pakistan.